

„Opinia publică din străinătate începe să creadă în existența unității opoziției”

— interviu cu doamna ARIADNA IUHĂSZ, fiica doamnei Doina Cornea —

— Ce părere are Franța, acum, despre alegerile locale din România?

— În orașele și primăriile unde opoziția a câștigat este demonstrată o schimbare de mentalitate. În Franța, despre primul tur de scrutin nu s-a vorbit deloc. După al doilea tur au apărut articole în presă, care constatau victoria opoziției. Tonul, la început sceptic față de posibilitățile coaliției democratice, s-a schimbat. Mai mult, există factori în Occident care intenționează o luare de contact cu primăriile unde Convenția a câștigat. Opinia publică din străinătate începe să creadă în existența, în România, a unității opoziției, ceea ce, în urmă cu două luni părea puțin probabil.

— Cum se explică simpatia manifestată a oficialităților franceze față de F.S.N.? Care va fi atitudinea lor față de Opoziție?

— Guvernul Roman a știut să acționeze abil, la început, pentru a-și spori credibilitatea. Pe de altă parte, în 1990 opoziția s-a dovedit foarte slabă, ceea ce a dezamăgit. Dezorganizarea ei a făcut guvernul francez să se apropie de guvernul Roman.

Oricum, situația este acum alta, căci actualul guvern francez este puțin probabil să se mențină și în continuare la putere (Partidul Socialist are cota de popularitate în scădere) iar F.S.N.-ul și-a pierdut credibilitatea.

— Care sînt motivele ce privează în prezent F.S.N.-ul de girul Occidentului?

— În primul rînd minerialele și handicapul căpătat de

România față de vecinele ei din Răsărit. Iată un exemplu care probează o schimbare de mentalitate și în Franța: în toamnă, Regele Mihai a făcut o vizită la Paris unde a avut o întâlnire cu liderii politici francezi, mai puțin socialiști. În schimb, nu au dorit să se întâlnească cu Iliescu și Roman, care au fost evitați.

— Care este reacția Franței față de posibilitatea instaurării monarhiei în România?

— Prima țară republicană își perpetuează încă spiritul republican. În acest spirit sînt crescuți copiii, din școală. Acolo, restaurarea monarhiei ar fi un act contra naturii. În ce privește însă România, la francezi își face loc ideea că revenirea la monarhie ar fi o soluție pentru stabilitate. Există frica pentru conflicte naționale, sau alte tulburări pe care principiul monarhiei le poate evita, fiind deasupra partidelor și a conflictelor interne.

— Cum evaluați alegerile locale, din perspectiva celor generale?

— Este interesant de apreciat zonele în care Convenția a pătruns, făcînd comparație și cu alegerile de la 20 mai '90: Transilvania, Capitala, marile centre universitare unde este de așteptat un câștig al opoziției și pentru alegerile generale. Ceea ce va fi o garanție a pierderii de către actuala putere a monopolului acelor structuri care au făcut posibile mineriadele și au șifonat imaginea României în străinătate.

Lucian FILIP

— LA REVEDERE —

Guy și Liane Mayer — inițiatorii unor misiuni franceze de ajutorare a României

„Astăzi sînt elevă, mâine poate am să mor. Dar aceste trei cuvinte să rămînă-n viitor:

Nu-mă-uita — este un nume de floare

Nu-mă-uita — scriem în scrisoare

Nu-mă-uita — în fiecare zi înșin

Nu-mă-uita — îți spun.

Ștefan este numele meu, Elena este prenumele, locuiesc în Orlat și mă gîndesc la voi.

Nu toate lucrurile sînt zadarnice ca visele oamenilor

și nebun este acela care crede în vorbele rele!

Aș vrea să mai scriu dar mi-e somn.

Noapte bună și vise plăcute.

Două mame, doi tați vă spun la revedere.

Vă las ca pe-un tezaur

Ștefan Elena, unsprezece litere de aur”.

Întreaga sensibilitate a unui suflet de copil, de la Casa de copii din Orlat, în această epistolă-poem trimisă organizației „Medicins du monde” din Franța, în care se regăsește recunoștința pentru înțelegerea și ajutorul prietenilor francezi. Această scrisorică, tradusă în limba franceză, este cunoscută acum de toți cei din Bordeaux care, într-un fel sau altul, de la mic la mare, au făcut posibil, din 1989 pînă în prezent, colectarea și transportul ajutoarelor către orfelinatele, casele de copii și căminele de handicapați din județul nostru. Toate acestea

au fost rodul unei trude și conștiințiozități exemplare. Pachetele au fost pregătite în funcție de necesități, medicamentele au venit triate. Pentru aceasta, organizația „Medicins du monde” a inițiat o campanie „Sănătate—Dezvoltare”. În conferințele organizate în cadrul acestei campanii li s-au explicat elevilor, studenților, în general comunității urbane din Bordeaux, necesitatea unor astfel de acțiuni. Marea majoritate a ajutoarelor sînt din donații particulare. Totul a început în decembrie 1989 cînd, la sugestia familiei Guy și Liane Mayer, întreaga comunitate urbană din Bordeaux a decis organizarea unor misiuni de ajutorare a României. S-au făcut apeluri prin radio, televiziune, de către toate primăriile, pentru colectarea de bani și colecte. Așa au ajuns primele ajutoare, par avion din Bordeaux la Pitești, în perioada în care în țară încă nu încetaseră împușcăturile. Al doilea transport a constat dintr-o întreagă garnitură de tren, cu 17 vagoane pline cu medicamente, aparatură medicală și două mașini pentru transport. Abia la a treia misiune, francezii au descoperit Căminul-spital de la Rîu Sadului, unde la acea vreme copii și mături trăiau și mureau în condiții inimaginabile, fără căldură și mîncare, într-o mizerie de nedescris. Șocul unei asemenea descoperiri a fost foarte mare și i-a determinat să-și canalizeze mi-

siunile către instituțiile de asistență socială. În răstimp de doi ani au fost vizitate (și s-a întocmit necesarul pentru) toate unitățile de acest gen din județ.

În această săptămînă „Medicins du Monde”, cu ajutorul Societății Delagnes (care a asigurat transportul), a organizației Solidarités Internationales (care a donat truse medicale de urgență pentru dispensare), Asociației Tulipe (care a donat heparină), a Producătorilor de lapte din sud-estul Franței (care au donat 1 tonă lapte praf), au sosit cu încă un transport de 30 tone, însoțit de Monique Garat, Arlette Charles, Liane Mayer, Guy Mayer — conducătorul misiunii, Jean François Saury — șoferul autocamionului, doi cameramani de la Televiziunea din Paris și cinci studenți — Jean-Marie, Sandrine, Raphael, Stephan și Bruno — de la I.U.T. Bordeaux (care au ajutat la distribuirea ajutoarelor).

Intenții de viitor? D-na Liane Mayer ne mărturisește: „Vom reveni peste cîteva luni, sperăm, cu un nou transport. Este dureros pentru noi să-i revedem pe copiii orfan și handicapați, dar în același timp ne bucurăm foarte mult că-i putem ajuta. Am dori să invităm din nou Ansamblul „Doina Sibiului” în Franța. Cu ajutorul fondurilor obținute din spectacolele de mare succes pe care acest ansamblu le-a susținut în sud-estul Franței și la Monaco, anul trecut, am reușit să cumpărăm medicamente și aparatură medicală. Mulțumim prietenilor medici, prietenilor noștri români de aici și din Bordeaux (fam. Pele Mircea) pentru ajutorul pe care ni l-au dat pentru a duce la bun sfîrșit misiunile noastre. De asemenea, dorim să mulțumim direcțiunii Hotelului „Împăratul Romanilor” pentru căldura și calitatea serviciilor oferite. La revedere”.

Nu ne mai rămîne decît să spunem: Au revoir „Medicins du Monde”, merci et à bientôt.

Camelia PENTELESCU

Prima ședință a noului Consiliu municipal

— COMISIILE PE PROBLEME —

Miercuri, 4 martie, în Aula Palatului Asociației ASTRA din Sibiu, în cadrul primei ședințe a noului Consiliu Municipal, după investirea primarului și alegerea vice-primarului, s-a stabilit numărul și componența comisiilor pentru diferitele domenii de specialitate după cum urmează:

1. Comisia de studii, prognoze economice, sociale, buget, finanțe și administrarea domeniului public și privat (membri: Hans Wolfgang Auner, Botezan Ioan, Șoiman Ștefan, Trif Petru, Tulci Nicolae);

2. Comisia de organizare și dezvoltare urbanistică, realizarea lucrărilor publice, protecția mediului înconjurător, conservarea monumentelor istorice și de arhitectură (membri: Budae Coriolan, Fabini Hermann, Drăguțoiu Iuliana, Țuțurea Moise, Pocilitaru Valerian);

3. Comisia pentru servicii publice și comerț (membri: Ittu Ioan, Iordache Dan, Panu Constantin, Popa Gheorghe, Vulcu Liviu);

4. Comisia pentru activități științifice, învățămînt, sănătate, cultură, protecție socială, activități sportive și de agrement (membri: Filep Domnica Ileana, Klein Hans, Reisenauer Sara, Roșca Petru, Sîntion Petru);

5. Comisia pentru administrație publică locală, juridică, apărarea ordinii publice, respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor (membri: Irimină Ioan, Maxim Aurel, Bogdan Vasile, Niculescu Mircea, Deac Ioan).

În încheierea acestei prime ședințe de consiliu a fost aprobat programul principalelor acțiuni ce urmează a se realiza în municipiul Sibiu în anul 1992, pe care îl vom prezenta într-un viitor număr al ziarului nostru.

Marius GHEORGHIU

Scrisoare deschisă

Redobândirea drepturilor „FURATE” — cerință pe deplin justificată (II)

Partea cea mai gravă a cazului respectiv este aceea că după aceste aranjamente, soara mea, intențind un proces statului român (bineînțeles, pentru a mai salva ce se putea) îl câștigă, obținând jumătate din locuința care mi se cuvenea de drept testamentar, STATUL PRELUIND jumătatea rămasă și care nu constituie nici măcar „o unitate de locuit”, fiind în realitate 1/4 din întregul imobil, având parter și etaj, fiecare nivel constituind câte un apartament compus din 3 camere, 1 hol, 1 bucătărie, 1 baie și 1 terasă, indivizibil funcțional.

Exact acest lucru pare că „nu se vrea înțeles” de către nimeni din cei puși să gîndească și să hotărască în spiritul legii, subsemnatul fiind victima comodității celor care ar fi obligați să analizeze și să înțeleagă toate acestea.

Un șir de nelegiuiri care au caracterizat întreaga politică comunistă.

Întrebarea pe care mi-o pun de atunci și care se regăsește în mintea și sufletul

oricărui cetățean cinstit este: De ce actuala formă de democrație originală nu soluționează asemenea NEDREPTĂȚI flagrante? pe care, dimpotrivă, parcă le susține, sau în cel mai bun caz se eschivează să le soluționeze.

Este de fapt o întrebare la care vor trebui să răspundă cu siguranță, într-un viitor apropiat, toți cei care se fac vinovați pentru acestea, chiar dacă se complac în lașitatea de a răspunde, cu formula: „noi am aplicat legile existente”, sau „astea au fost timpurile”.

Într-o situație similară mă găsesc și eu modul de aplicare al legii fondului funciar, ca moștenitor direct al pămintului deținut de tatăl meu, „Cavaler al ordinului Mihai Viteazul”, pentru care am primit o adeverință de „reconstituire a proprietății” (observați formularea) și prin care mi s-a atribuit, cu „titlu de proprietate”, din cele cinci hectare cuvenite doar unul(?) restul — în niște bizare acțiuni I.A.S., cu toate că am făcut contestație în acest sens.

Și pentru că un rău nu vine niciodată singur, lăsînd la o parte modul în care mi-a fost calculată pensia, ținîndu-se cont de întreruperea celor 31 de ani de activitate, datorită celor 9 luni de ședere în străinătate, ambasada pierzînd cererile mele repetate de legalizarea situației, declar încă o dată, deschis, că „mă simt nedreptățit” nu numai de către vechiul regim care mi-a furat totul, inclusiv tinerețea, încrederea și chiar viața într-un fel, dar și de către actualul regim, la fel de nedrept.

Profund dezamăgit, indignat și „complexat” în fața bișnițarilor, hoților, criminalilor și profitorilor de la toate nivelele, care au ieșit ca ciupercale, făcînd de ris țara în fața unei lumi întregi, PASTREZ TOTUȘI SPERANȚA că va veni și ziua în care binele o să triumfe asupra răului!

Știu că mulți vor zîmbi, considerîndu-mă visător. Acestora le răspund, că gîndurile și sentimentele mele se regăsesc în mintea și talentul tuturor celor care au făurit ceea ce este bun și frumos pe pămînt, întrucîmpind ceea ce se numește CIVILIZAȚIE și care, din păcate, este disponibilă tuturor celor care zîmbesc sau rînjesc.

arh. L. NICULIU

Azi, despre femeia-șomer

Oricît ar părea de bizar, „sinistra” nu a inclus, în terminologia care îi elogia făptura, cuvîntul femeie. Ea era mamă iubitoare, savant de renume, fiică prea-iubită, și altele alea în care nici măcar copiii de la grupa mică nu credeau așa cum nu credeau că Zdreanță are ochii de faianță. Pentru așa o personalitate marcantă, cuvîntul femeie însemna cădere în obisnuit, în comunitatea în fruntea căreia credea că se cuvine să stea.

Nouă, femeilor, ne era suficient dacă un copil cu ochi limpezi și suflet curat ne dăruia un ghiocel. De aceea, sărbătoarea femeii a dăinuit,

de aceea vom vorbi, fără a fi vreo pată pe cuvinte, despre femeie — mamă, soție — aducînd elogii minii care mîngie, ochiului care veghează.

Femeile au dovedit că pot avea un rol deosebit de activ în societate. Dar aceasta nu prea mai are nevoie de ele. Există, numai în județul nostru, un număr de 3.160 femei care și-au pierdut locul de muncă. Iată dar și categoria de femeie-șomer, pata democrației emanate dintr-o reformă economică prost gîndită. E femeia care își pierde, pe zi ce trece, speranța, încrederea, femeia care nu vede întinse mîini de ajutor,

dar e dispusă oricînd să ajute.

Femeia care își vede visul năruit, care nu știe ce să răspundă la întrebările copilului, plînge în taină, care trăiește în mijlocul nostru și are nevoie de sprijin mereu.

Sindicatelor, în întreprinderi, oferă felicitări tuturor femeilor încadrate, în fiecare an de 8 Martie. Dar femeii-șomer, îi va dăruia cineva ceva? S-a gîndit cineva la acest lucru? Azi, cînd trandafirii înfloresc tot mai greu...

Gabriela BĂLAN

Răstălmăcind memoria

Citesc, urmare a unui fapt împlinit, că unii purtători de fagure au fost „mobilizați” terapeutic de către o organizație politică care și-a propus bonificări, cartele, cărți de viză fără fațete ori fluturași tipăriți prin care, la începutul celui de-al doilea tur de scrutin, erau invitați susținătorii — virtuali alegători — la sediul din strada Hristo Botev 31, București, „pentru a vă ajuta să cumpărați 2 kg carne vită, cal. I, cu jumătate preț comercial...”. Aflu că „indiferent de arma din care au făcut parte înainte de revoluția din decembrie 1989, au fost organizate filiale, în toate județele țării și în municipiul București — pentru cadrele militare în rezervă/retragere din M.I. —, iar pentru relații vă rugăm să...”. Am așteptat o dezmințire bărbătească, dar am impresia că racolările se produc tot după criteriul reținerii pătrate.

În continuare, am mai citit (așezat în genunchi peste al doilea tur de scrutin) și, stînd la colț, am mai aflat ceva și anume: ex-premierul a votat împreună cu soția, dar niciunul nu a putut să-și prezinte buletinul de identitate. De fapt, d-na Roman a votat pentru o organizație occidentală, din moment ce i-a „reproșat” secretarului de comisie: „Ce nevoie am de buletin?”. Mă gîndesc că organizația elegantă a salvării a pierdut două voturi. Chiar trei voturi. Pentru că senatorul Iorgovan, după ce și-a chestionat studenții „dacă la alegerile locale se poate vota cu pașaportul” (?), a votat nefiind trecut pe liste; iar în locul actului de identitate a prezentat o perla: „Mă cunosc un milion de oameni...”. De această dată voi fi oarecum de neînțele pentru susținătorii Frontului, deoarece nu am chef să număr pînă la un milion. Și nici mai departe, în spiritul recensămîntului defunct. Între timp nu am mai citit, de teamă să nu aflu că: Silviu Brucan (decembrist televizat înaintea funerăriilor

TvR libere) se găsea în momentul alegerilor într-un week-end stupid; că generalul Stănculescu a votat la Londra, în numele binefacerii bancare dintr-o viitoare industrie românească...

Și mai aflu, încă: președintele uneia/aceleiași organizații de binefacere salvatoare (nu este o tautologie) l-a forțat pe prefectul județului Constanța la retipărirea „voturilor”, pentru a fi „asemănătoare cu cele din (?) Convenția Democratică”. Trăznit. Dar destituirea, urmată de o conferință de presă, nu au mai avut loc. Firesc, au fost retipărite buletinele de vot într-o noapte, precum un zîmbet caustic în fața paharului cu bicarbonat.

Ce mai contează dacă trei mii de cetățeni din sectorul 3 al Capitalei nu au putut vota — dispărînd, dintr-un ordin, 12 blocuri. Pe mine mă interesează răspunsul d-lui Adrian Năstase, referitor la întîrzierea publicării rezultatelor finale ale alegerilor: „acest lucru e greu de înțeles și de acceptat în străinătate” (s.n.). Dar aici este de acceptat?

Mă stăfidesc în fața gîndurilor transmise din fagurele unui ziar local: „această bipolarizare (avîndu-se în vedere, poate, cele două blocuri politice răspunzătoare din România), pare să fie benefică pentru viața politică a țării, anunțînd de pe acum o hecatombă prin decesul puzderiei de partide de buzunar...”. Și, peste o zi în același ziar: „în cazul primarilor putem spune că s-a votat mai mult pentru oameni decît pentru programe politice...”. Într-adevăr, ortografia limbii române duce lipsă de semne specifice mirării... mirate.

Am încercat să vorbesc despre momente și întîmplări petrecute la nivelul înțelepciunii noastre și nu de pe pragul unei înțelepciuni anume; altfel spus, în fața răutăților diurne ori ești orb ori ai mască de protecție.

Andrei ILENI

CINE UCIDE PIEȚELE SIBIENE

Despre piețele agro-alimentare ale Sibiului am mai scris. Despre dl. Cadar Teofil, șeful lor, de asemenea. Dar nimic nu s-a schimbat. Sînt mai slab aprovizionate, produsele sînt tot mai scumpe și murdăria tot mai mare. Nu putem înțelege cine îl ocrotește pe dl. Cadar Teofil care se dovedește orice altceva decît un bun gospodar. Și dacă nu-i buh, or fi alții capabili să facă treabă.

Am sesizat în repetate rînduri administrația locală, organele de anchetă și control, dar degeaba. Am trecut zilele acestea prin piețele Sibiului și iată ce am constatat:

PIAȚA OBOR

O imensă ladă de gunoi. Hirtii, saci de plastic, bălți cu apă urît mirositoare, noroi. Arată jalnic, parcă ar fi un decor dintr-un film neo-realist turnat undeva... în lumea a patra. O parte din mese se află în mijlocul unor bălți, așa că atît cel care vinde, cît și cel care cumpără stau cu picioarele în apă. Rugină a învins deja obositele mese, cu vopseala cojită. Magazia de cereale a fost transformată într-un elegant bar-restaurant, care nu se integrează deloc în peisaj. Barul răspunde la numele de „Turbo”. Gurile rele spun că magazia de cereale transformată în bar a fost închiriată cu „numai” 17.000 de lei pe trei luni, preferențial, fără să fie scoasă la licitație.

Tîrgul de mașini arată la fel de jalnic. Plata la intrare este de 100 lei pentru o mașină. În zi de tîrg sînt peste 150 de mașini. Trec pe aici între 5—7 mii de oameni care plătesc

10 lei intrarea, sau 50 de lei dacă au marfă de vînzare. Nu se știe foarte exact ce se întîmplă cu acești bani. Șeful piețelor, dl. Cadar Teofil trece rar prin zonă și dacă o face se documentează doar la „Turbo-Bar, unde nu-și murdărește pantofii pe mocheta curată.

În piață, mizerie și noroi. În jurul ei de asemenea.

PIAȚA CIBIN

Magazia pentru producători și parcare arată ca o stîină părăsită. Garduri prăbușite, noroi, pale, bucăți de mese aruncate, bălți, eioburi de sticle. În piață se vînd haine vechi în loc de zarzavaturi. Un talcioc de prost gust, mutat din Piața Teatrului în Piața Cîbin. Deși pe jos este asfalt, noroiul este și aici la el acasă. Unul din angajații pieței ne spune: „Niciodată nu au arătat atît de rău piețele sibiene. Au dispărut o multime de mese. Unele din ele au fost găsite la Ocna Sibiului. Aici nu se știe cine, cum și cît plătește. Nimic nu s-a licitat, totul s-a aranjat la mica înțelegere. Noi, cei mai mici, nu știm prea multe, am fost ținuți departe de afacerile d-lui Cadar. Nu știm ce fel de controale au fost acelea care i s-au făcut, probabil controale superficiale, altfel nu-mi explic de ce s-a trecut atît de ușor peste neregulile care au avut loc aici. Nu am putut face contractul colectiv de muncă din cauza lui Cadar”.

PIAȚA RAHOVA

W.C.-urile părăsite, grații la geamurile sparte, copertina verde aruncă o lumină rece pe mesele goale. Cîteva butoaie abandonate de multă vreme

își așteaptă proprietarii. Sticle pline cu un rachiu tulbur string în jurul lor cîțiva amatori de „tărie”. Chioșcuri inestetice, pentru care nu se știe exact cui se plătește chirie, vînd marfă scumpă și de proastă calitate. Între ele strălucește ca un bec chior, „Steaua Damascului”. Același angajat al piețelor ne spune: „Cadar ne-a aplicat principiul DIVIDE ET IMPERA, ca să-l lăsăm pe el în pace ne-a creat condiții ca să ne certăm între noi”.

PIAȚA DIN STR. LUPTEI

Jale mare. Trei borcane cu ardei murați așteptau un cumpărător. Bătrîna care le făcea reclamă dorea din tot sufletul să facă o poză împreună cu dl. Cadar, pentru aducere a minții. Și aici mese rupte, mizerie și vînt.

PIAȚA TEATRULUI

Mese la fel de goale, pisici moarte, așa-zisele birouri, părăsite, așteaptă o mină de gospodar. „Aprozarele” închise, piața moartă, condamnată la moarte de dl. Cadar, care nu are nici un interes să facă aici ceva. W.C.-urile care trebuiau să fie de mult gata nu sînt nici măcar începute. Se zvonește că vin japonezii să o amenajeze, dar noi sperăm că noul primar și noua administrație locală le-o va lua înainte.

Nouă nu ne rămîne decît să strigăm încă o dată în numele piețelor sibiene: AJUTOR! Ne aude cineva? Procuratura, Prefectura, Primăria, Poliția, Garda financiară etc.

Uciagașii piețelor sibiene sînt încă liberi!

Dan Ioan BOGDAN

Biserica ortodoxă din comuna Rîu Sadului

Foto: Iulian PREDA

SĂ ȘTIȚI MARTIRI...

După decenii de întinerie în grotă comunismului am început să ne adaptăm la lumină. După doi ani de orbăcială — în care am vrut să ne croim drumul pipăind — vederea începe a ne reveni și mintea a lucra cum se cuvine. Vedem în adevărata lor dimensiune rănilor, li vedem pe oblonierii din calea luminii, li recunoaștem pe propovăduitorii „binefacerii” vieții în întinerie, li știm pe mergătorii pe picioroaie care ne privesc, din nou, de sus.

În libertatea ei mintea ne organizează manifestările, punând în cuvenita corelație trecutul, prezentul și viitorul. Ea, Mintea, ne cere ca în verdictele ce sintem chemați să

le dăm trecutului să lăsăm „pauză” sufletului. Cu sufletul a fost primită căința lui Iuda, iar cu mintea i-au fost judecate faptele. Adevărat este — ne spune Cartea Cărților — Biblia — că s-a căit și Iuda; dar nu sincer, și a primit ca răsplată ștreangul.

Acum, plecați pe calea izbăvirii de cei fără Dumnezeu și fără scrupule, ne-am numărat martirii și i-am catalogat în hrisoave. Am dăruit pata-lamale atestatoare orfanilor, infirmilor și rămașilor fără minte, celor ce le-a mai fost dat să trăiască.

Ne-am instalat conducători după merite de ei aclamate. Iertare cerem vouă, eroi ai neamului. Lucrarea Voastră

nu s-a săvîrșit și în numele vostru vom merge noi pînă la capăt. Ne rușinăm privind mormanele de pămînt ce vă acoperă trupurile, iar monumentele însemne funerare, obeliscuri și alte semne cinstitoare aducătorilor de ciumă roșie în țară, crunt ființa ne înfioară.

Grăbiți cu a voastră numărătoare, ajunși stăpînitori de țară mai au și nouă a ne da socoteală!

Somn bun eroi!
Sintem destui ce am trudit cu voi și jurămîntul nostru este: Să punem în istorie adevărate fapte noi.

Nicolae GHINEA

Un infinit — crezare

E ziua primăvară și clipa ghiocel
Cînd trupul de femeie spre piscuri albe urcă,
Din clopotul iubirii s-a decupat un cer —
E ziua ta măicuță și gîndu-mi este rugă.

Ai Doamne-n grijă părul mai negru sau mai nins
Și sinul voluptate aducător de muză,
Ai Doamne-n pază mîna sculptată într-un vis
Care-ți redă copacul cînd totul este frunză.

Tu te-ai născut iubită, eu m-am născut iubit
Și pe covor de fluturi s-au strîns forme de viață,
Din primăveri făcut-am infinit —
Pe-un ochi am pus semînte, pe-un ochi am pus speranță,
Un infinit — crezare cu ochi de apă vie;
De nu erai măicuță, era numai pustie.

Ioan PRODEA

VEETERANII

Sună gornist al României Noi!
Sună! Se dă onorul celor din război.
Ei n-au cununi de lauri pe tîmplele albite,
Au semnele durerii din bătălii cumplite,
Cînd bravi și neclintîți, sub foc ucigător
Purtau în suflet Țara și steagul tricolor.
De-au fost uitați din veac, o jumătate,
Acum a sosit vremea să li se dea dreptate;
Dar ei sfîrșesc, cum e firesc, copile,
Lăsîndu-ne mindria că au fost la „Termopile”.

N. APOSTOL

EXPOZIȚIE

Departamentul economic al Partidului Social Democrat Român vă invită la expoziția „Mașini de copiat AGFA” de mare productivitate, deschisă zilnic între orele 10—14 la

sediul partidului, în str. Tribunalului nr. 1. Expoziția încearcă să demonstreze practic calitățile acestor copiatoare, în cadrul unei colaborări româno-olandeze.

A SOSIT POȘTA!

ORIZONTAL: 1) Scrisori — Peste (pl.)! 2) Timbru — Transmiși verbal. 3) Ins dintr-un popor antic — Prilej pentru scrisori de felicitare. 4) Una care nu se uită ușor — Sac ră-

colit! 5) În scădere! — A fi pe fază (inv.) — La o epistolă! 6) Vorbește frumos — A compune scrisori. 7) Felicitare — Fata din temă! 8) Oameni din Țara de Sus — Poștal! 9) Concurant — Scrisoare cu întepătură! 10) „A sosit poșta”, aici! — Prilej. 11) Scrisori! — Funcționează pe baza unor scrisori de acreditare (pl.).

VERTICAL: 1) Purtători de vești — La o recomandată! 2) A compus „Scrisoarea minerilor din Iacobeni” — A dat foc bibliotecii din Alexandria. 3) Mesagera zeilor (mit.) — Cereală specială (pl.). 4) Minicorespondențe! 5) La poșta! — Spațiu de protecție — Unu și una! 6) Producție comică. 7) Indicație poștală pentru aceeași localitate — Întrebare — A iubi ca odinioară. 8) A fost odată... — Printre scrisori! — Joc de cărți. 9) Plantă ornamentală — Încurcăreță din fire! 10) Ambalaj poștal — A primit vești proaste. 11) „O scrisoare pierdută”, de exemplu — Scriitor și publicist franțez, autorul nuvelei „Scrisorile”.

Dictionar: ACS, SCI, ECO, AMA.

George MARINA

Dezlegarea careului „MARTIȘOARE”

1) MARE — DRĂGUT. 2) INIMIOARE — R. 3) TINARĂ — ÎNSĂ. 4) I — D — AMENȚI. 5) ȘNUR — NT — ORĂ. 6) ORNAMENT — MP. 7) R — IMA — AISOR. 8) SCURT — MOȘI. 9) SOARE — FIPIE. 10) AS — E — SADI — I. 11) TIPAR — TAINTE.

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Văcăreștii

Primirea mi-au făcut-o gardienii cu înjurături și imbrînceli. Împreună cu părintele Roșca Sergiu am fost condus la infirmeria închisorii, unde erau așa-ziii criminali de război. Am găsit pe generalul Iacovici, fost șef al Marelui Stat Major și ministru de război, pe fostul ministru al economiei naționale Oțopeanu, pe Ata Constantinescu, fiul lui Constantinescu Porcu, fost ministru, pe colonelul Popescu Cetate, fost președinte al Tribunalului Militar din Craiova, care o judecase pe Ana Pauker, pe generalul Rosetti, fost ministru al învățămîntului, pe colonelul Caracș, fost comandant al Legiunii de Jandarmi Lăpușna. Numărul lor era mare. Ultimii sosiți dormeau jos lingă ușă. Era un frig zdrăvăn. Toți erau încredințați că ne așteaptă exterminarea. Eram scoși în curtea infirmeriei unde ni se servea masa. Eram așezați în rînduri, cu niște castroane de aluminiu în care ni se turna cu polonicul un fel de ciorbă de cartofi sau fasole. Mîncarea era întotdeauna insuficientă și de proastă calitate. De multe ori cartofii erau nespălați și pe fundul străchini găseai un fel de noroi.

Îmi amintesc de Ata Constantinescu care suferea de foame. Împorase să i se dea supliment. Slăbise așa de tare, încît hainele îi atîrnau pe corp ca pe o prăjină. Asistența medicală era foarte defectuoasă. Medicii răspundeau, aproape întotdeauna, că nu au medicamente. Cei mai grav bolnavi erau ridicați și duși în saloanele de urgență.

În infirmeria Văcărești am găsit o situație nouă: deținuții posedau Noul Testament, desigur în mod clandestin. Noi cei doi preoți citeam în fiecare zi Evanghelia respectivă și o comentam. Organizam discuții apologetice, cerute de către unii dintre internații politici. Se puneau problema existenței lui Dumnezeu. Participau la discuții foarte mulți frați de izolare. Erau ingineri, profesori, ofițeri, magistrați, care dovedeau o solidă structură psihologică.

După prima noapte am ajuns și noi cu părintele Roșca să urcăm pe paturi. Noii veniți continuau să ocupe locurile de lingă ușă și hîrdaie.

Afară de discuțiile teologice se angajau și discuții patriotice. Îmi amintesc de povestirile generalului Iacovici, fost ofițer în armata austro-ungară. Ne povestea că atunci cînd s-a pus problema Unirii Ardealului cu Țara Mamă el era cu doi colegi ofițeri superiori: un austriac și un

ungur. S-au despărțit frățeste și au trecut fiecare în armata neamului său. În timp ce austriacul și maghiarul erau indispuși și triști, românul era în culmea fericirii. Deși făcuse armata în statul Austro-Ungar el rămăsese român pînă în străfundul sufletului său.

Tot în închisoarea Văcărești am întîlnit pe preoții Dumitru Argint și Nica Tuță, pe atunci arhidiaconi la Catedrala Patriarhală.

De la 14 ianuarie la 2 februarie 1949, cit am stat la Văcărești, am putut cunoaște îndeaproape pe marii români: general Iacovici, academician și profesor universitar Ion Petrovici, colonel Popescu Cetate, general Oliviu Stravat, fost guvernator al Basarabiei etc., etc.

Atitudinea lor de fiecare zi confirma o educație solidă și o admirabilă ținută morală și patriotică. Toate povestirile lor inspirau respect și admirație. Oamenii arătau că în preocupările lor profesionale erau conduși de dorința și hotărîrea de a-și iubi patria. Toți erau preocupați de soarta soților și a copiilor. Erau preocupați nu se gîndea numai la fapta lui. Își dădeau seama că erau izolați de societatea care se schimbase radical sub imperiul concepției Răsăritului.

Se judecau procese la Tribunalul Poporului și toate confirmau că odată ajuns la Văcărești nu mai ai șanse de scăpare. Destinul le era hotărît. Exterminarea.

Politica țării o conduceau: Ana Pauker, Teoharie Georgescu și Vasile Luca. După destăinuirile lui Marin Preda ei erau în dezacord cu Gheorghiu-Dej. Tratamentul deținuților, se spunea că s-ar fi schimbat după întrevăderea lui Gheorghiu-Dej cu Stalin. Dar numai într-o mică măsură.

În situația de morți vii — așteptam ce ne va aduce ziua de mine. Singura ființă cu care îmi împărtășeam durerile și speranțele era părintele Sergiu Roșca. Acest om și preot adevărat nu este capabil să te indispuie. El caută în orice clipă să te încurajeze. Își cîntărește întotdeauna cuvintele și referințele lui sînt clare și fără patimă. Are un caracter de aur. Medicul Nicolae Nicolau de la Policlinica Spitalului 23 August, care a stat cu părintele Roșca S. la Jilava, îmi mărturisea că este cel mai bun preot pe care l-a întîlnit în detențiune. „Aur”, spunea doctorul Nicolau. Este capabil, părintele Roșca, să sară orîcînd în ajutorul altuia. Îmi amintesc de o faptă impresionantă a părintelui Roșca. El a fost eliberat de la Jilava înaintea sosirii mele în țară. Era bolnav de plămîni. Am găsit pe doctorul Cornea refugiat din Chișinău. Un om deosebit. El conducea un dispensar unde se tratau bolnavii suferinzi de plămîni. Cînd i s-a adresat lui, doctorul Cornea a reușit să inspire încrederea preotului Roșca, că-l va vindeca în scurt timp, ceea ce s-a și întîmplat. După ieșirea de la Jilava nu avea nici un fel de serviciu. Trăia din salariul soției sale, Antonina. Avea o situație materială destul de critică. Totuși pentru că eu

lipseam și soția mea nu avea salariu, Sergiu și Antonina Roșca rupeau din puținel lor și aduceau familiei mele ca să nu o lase să moară de foame. Gestul lor nu-l voi uita niciodată.

După despărțirea noastră, la 2 februarie 1949, cînd am fost ridicat de la Văcărești și predat rușilor, familia mea mă considera mort. Șapte ani nu am scris nimic. Sergiu Roșca cerea mereu să fie judecat, deoarece dosarul nostru comun fusese predat rușilor și părintele Roșca nu avea nici un fel de dosar. Cînd îl aduceau la tribunal el se adresa președintelui și cerea să fie judecat. Totodată el făcea cunoscut că dosarul nostru comun a fost expediat o dată cu mine peste graniță. Soția mea și rudele care au asistat la proces își dădeau seama că eu sînt pe alte meleaguri.

Despărțirea noastră la 2 februarie a fost dramatică. Eram ca doi frați. Ne rînduim și citeam zilnic Evanghelia respectivă, făcînd comentariile necesare. Toți internații din infirmeria Văcărești cunoșteau conținutul dosarului nostru și toți așteptau să ne vadă încadrati în aceeași cauză — antistalinismul. Cînd colo, în ziua de 2 februarie sînt strigat de gardianul de serviciu care îmi spune să-mi iau toate lucrurile și să-l urmez. Eram nedumerit. Ne-am îmbrățișat și am plecat în necunoscut. M-a durut mult despărțirea. El îmi fusese un prieten sincer, care mă încuraja și întărea în acea împrejurare, așa cum eram și eu pentru el.

Ce sa va întîmpla cu mine nu știam. Am fost urcat într-un Jepp și dus din nou la sediul Securității din Calea Rahovei. M-au coborît și m-au încarcerat din nou într-o celulă. În noaptea următoare am întîlnit pe fiul preotului Iliescu Palanca de la Biserica Stravropoleos, de vizavi de restaurantul „Carul cu bere”. Mi-a povestit tragedia tatălui său. Erau în celulă doi turnători, care căutau să mă tragă de limbă. I-am depistat și izolat imediat.

La 3 februarie 1949, am fost dus la directorul închisorii care mi-a spus că sînt eliberat. M-a pus să semnez că am primit totul de la închisoare și că nu am nici o pretenție față de ei. Am mulțumit și cu bagajul în spinare am coborît în stradă. M-am pomenit că sînt însoțit de un plutonier pe care îl chema Morariu. Am mers împreună pînă la poarta bisericii Domnița Bălașa, vizavi de Tribunalul Mare. Văd că se oprește o mașină și sînt invitat să urc în ea, motivînd că voi fi dus spre casă. Am uitat să menționez că la 1 ianuarie 1949, datorită evreului Trandafirescu, care se eliberase, avusesem o întrevădere cu soția, Lidia, căruia îi dădusem toți banii încredințați mie de către orezarul Popescu de la Joița. Deci, nu mai aveam nici un ban.

Atunci, unul dintre cei doi cu mașina m-a înjurat rusește și m-a forțat să intru. Morariu, deci, fusese agentul însărcinat cu predarea mea către reprezentanții sovietici.

(va urma)

Mica publicitate

PIERDERE

• Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de S.C. Libertatea. O declar nulă. (419)

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

• Vind două Radio casetofoane stereo dublucaset OSA-KA 9000, Levis 12015 ambele disco licht, sigilate. Telefon 138 97. (416)

MIVO-TAXI

cu cel mai mic tarif din Sibiu, anunță că în zilele de 7 și 8 martie 1992, reprezentantele sexului frumos beneficiază de 25 la sută reducere, respectiv 30 lei/km și 15 lei pornirea. (387)

S.C. Habitas S.R.L.

str. Podului nr. 36 — Gușterița, telefon 3 50 15,

EXECUTĂ prin atelierele de tâmplărie și tinichigerie produse de uz gospodăresc cu și fără materialul clientului; prestări servicii la domiciliu (parchetări, lambrisări etc.); vinde prin magazinul propriu diferite articole din material plastic, sticlărie, tablă etc. (97)

Societatea comercială „Legumicola” S. A. Mediaș

Piața Republicii nr. 1,

VINDE prin licitație publică:

— mașini, utilaje agricole și clădiri

Listele cu aceste utilaje sînt afișate la sediul unității.

Licitația va avea loc în ziua de 19 martie 1992.

Solicitanții trebuie să depună la casierie 10% din prețul de strigare afișat.

Pentru relații suplimentare la telefon 1 57 77 Mediaș. (96)

• Vind Trabant 601, telefon 924/3 24 18. (415)
• Vind pian cu coadă vienez, rafturi și teșghele pentru magazin, preț convenabil. Telefon 1 47 45. (418)
• Vind două verighete aur 14 K. Telefon 7 27 93. (PG)

DIVERSE

• Transport marfă și persoane în țară, cu microbuz 9 locuri; 40 lei/km, negociabil. Telefon 7 27 93. (PG)

S.C. „BRÎNDUȘA”

Vinde pe bază de comandă:

— frigider, congelatoare (toate mărimile);
— TV color „Nei”;
— reșou gaz;
— aragaze;
— mașină de spălat automată.
Informații, telefon 4 33 95. (411)

BRAVO S.A. vă oferă excursii în:

— CHINA
1. Beijing, 2. Shanghai — 7 zile. Plecări: 2, 9, 16, 23, 30 aprilie 1992.
— THAILANDA — 8 zile. Plecări: 1, 8, 15, 22, 29 aprilie 1992.
— ISTANBUL — în fiecare miercuri, ora 21. Informații, telefon 1 14 95, 2 77 02. (384)

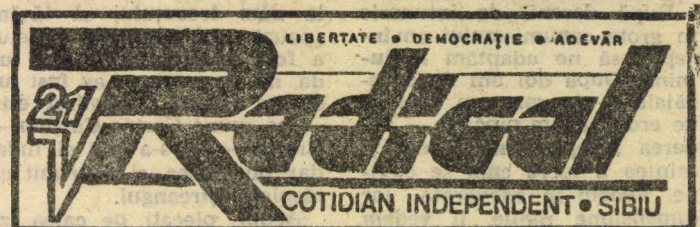
ANIVERSARE

Cu prilejul zilei de 8 martie, urez tuturor doamnelor și domnișoarelor din cadrul Societății Comerciale „IOAN ȘI DAN” S.R.L. — multă fericire și sănătate.
V. CHIRATOIU (417)

DECES

S-a stins din viață iubitul nostru tată și bunic JOHANN KAILAN — 81 ani —
Îl vom păstra mereu în inimile noastre.
Înmormintarea, sîmbătă, 7 martie, ora 14,30 de la Capela Catolică din Cimitir.
Copiii: Hansi și Stănuța Kailan, nepoții: Ana Maria și Vicențiu Săceleanu. (413)

ZIARUL

O PUBLICAȚIE PENTRU TOATĂ LUMEA

REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMAȚII
PUBLICITATE

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate oficiile PTTR și la redacție la

Prețurile LUNAR	121 lei
TRIMESTRIAL	363 lei
ANUAL	1452 lei

REDACȚIA EXECUTĂ PENTRU PUBLIC:
➔ XEROCOPII
➔ MULTIPLICĂRI FORMULARE
la prețuri convenabile.

GRAVĂ CATASTROFA MINIERĂ

Ankara — Cel mai grav accident minier din istoria Turciei s-a produs marți în urma unei explozii a gazului infiltrat în galeriile unei mine din nordul țării, în apropierea Mării Negre. Pînă joi au fost scoase din galeriile prăbușite 120 de cadavre. Numărul morților este apreciat la 270, al răniților la 75 și 150 dispăruți. Numeroase abataje mai erau joi în flăcări. Premierul țării apreciază că numai un miracol ar mai putea face să fie găsiți oameni în viață. Minerii au condamnat normele necorespunzătoare de protecție și faptul că sistemul de alarmă n-a detectat scurgerile de gaze, care au cauzat explozia.

BEGIN RAMINE IN SPITAL

Tel Aviv — Menahem Begin, care în 26 martie 1979 semna la Washington, Tratatul de pace dintre Israel și Egipt, care a stîrnit furia lumii arabe, demisionează la 15 septembrie 1983, funcția fiind preluată de Y. Shamir. După ce a suferit zilele trecute un atac de cord, Begin se află într-o stare gravă, fiind internat la un spital din Tel Aviv, la salonul terapeutic de respirație artificială, urmînd a fi mutat apoi la cardiologie.

ACCIDENT AVIATIC

Manilla — Guvernul israelian a mulțumit guvernului filipinez pentru recuperarea cadavrelor a 4 piloți israelieni (în vîrstă de 21, 23, 24 și 27 ani), prăbușiți în Filipine cu un avion ușor. Luni, corpurile aviatorilor evrei vor fi aduse în Israel.

INCORDARE ÎNTRE CHILE ȘI GERMANIA

Santiago de Chile — Ambasadorul german a prezentat o scrisoare guvernului chilian pentru extrădarea lui Honecker spre a fi judecat. Germania reproșează statului Chile că îl adăpostește la Ambasada de la Moscova. Examenle medicale arată că Honecker, fostul lider comunist est-german, nu stă chiar așa rău cu sănătatea, cum s-a arătat pînă acum.

GORBACIOV ÎN GERMANIA

Bonn — Gorbaciov a fost primit de germani cu onorurile unui șef de stat. El a arătat că: „Programul de reforme e subminat de rămășițele fostei structuri politice”.

NOSTALGIA LUI SEVARDNADZE

Tbilisi — Fostul ministru de externe al U.R.S.S., Eduard Șevardnadze, a sosit în prima călătorie din '89 încoace, în țara sa natală, Gruzia. Scopul declarat al vizitei este o încercare de atragere a investițiilor străine în această republică, devenită independentă la 9 aprilie 1991.

Rubrică de Emil PORIME

Unde mergem la sfîrșit de săptămînă?

Primăvara astronomică cu tot cortegiul ei de frumusețe și gingășie se instalează și pe meleagurile sibiene. În speranța că sfîrșitul de săptămînă va consemna zile frumoase, întrecerile în care sînt angrenați și sportivii noștri, vă așteaptă să le onorați.

La bazinul „Olimpia”, a început ieri și continuă astăzi, de la ora 10, un interesant și atractiv concurs de înot, cu participarea sportivilor din întregul județ.

La Sala C.S.S., astăzi, de la ora 10, echipa de volei C.S.M. Libertatea Sibiu întîlnește pe Oțelul Galați. Fetele noastre au ocazia să se revanșeze în fața propriilor suporteri, demonstrînd că „episodul Bucu-

rești” a fost doar un accident.

Sportul cu balonul rotund revine în actualitate. Semnalul l-au dat meciurile din Cupa României, cu surprize care au făcut cu repeziciune incon-

Sport... Sport...

jurul lumii fotbalistice românești. Ce va aduce ziua de 11 martie, vom vedea. Ce mult ne-ar bucura o întîlnire de cupă la Sibiu, și de ce nu, pe terenul șoimilor?

Sfîrșitul săptămînii debutează cu meciurile din etapa a doua a campionatului județean de fotbal. Dar cred că astăzi mulți vor dori să-i vadă la lu-

cru pe elevii lui Radu și Albotă, șoimii începînd greul cu un meci pe teren propriu în compania fotbalistilor de la U.M. Timișoara.

O partidă care se anunță destul de dificilă, pe care, șoimii, cred că o vor trata cu multă seriozitate, supraviețuirea în noua organizare aprobată de forul de specialitate, nu se poate realiza decît prin multă muncă și seriozitate. Să fie într-un ceas bun remanierele făcute, sperînd că la Șoimii I.P.A. vor veni și rezultate mai bune.

Pe „Municipalul” din parcul „Sub Arini”, interstii, după eșecul de la Timișoara — pe care cred că nu l-au uitat — au o misiune dificilă. „Dieselii” din Bănie, în frunte cu proaspătul aureolat în corpul federal de antrenori, Marian Bondrea, vin la Sibiu după un tur promițător. Coidum și „ostașii” săi vor încerca să ia cu asalt reduta olteană, cu calm și printr-un joc organizat. O plecare din start bună, ar fi un ascendent moral pentru partidele viitoare.

Deci, duminică de la ora 15,30 pe Stadionul „Municipal” start în returul primei divizii de fotbal a țării.

Marcel BALOMIR

PROGRAM

LUNI, 9 martie 1992

13,00 Sfinții 40 de mucenici din Sevasta, 14,00 Actualități, 14,10 Calendarul zilei, 14,20 Worldnet Usia, 15,20 Avanspremiera săptămînii, 15,40 Co-

pilii noștri — viitori muzicieni, 16,00 Casa și grădina, 16,30 Muzica pentru toți, 17,00 Actualități, 17,05 Emisiunea în limba maghiară, 18,35 Mistificare sau adevăr? (II), 19,35 Desene animate: „Alice în Țara minunilor”, 20,00 Actualități, 20,35 Tezaur, 21,00 Teatrul TV: „Al matală Caragiale”. Scenariu după corespondența, publicistica și proza lui I.L. Caragiale, 22,10 Studioul economic, 22,35 Repriza a treia, 23,00 Cronica Parlamentului, Actualități, 23,30 Confluente, 0,20 Închiderea programului.